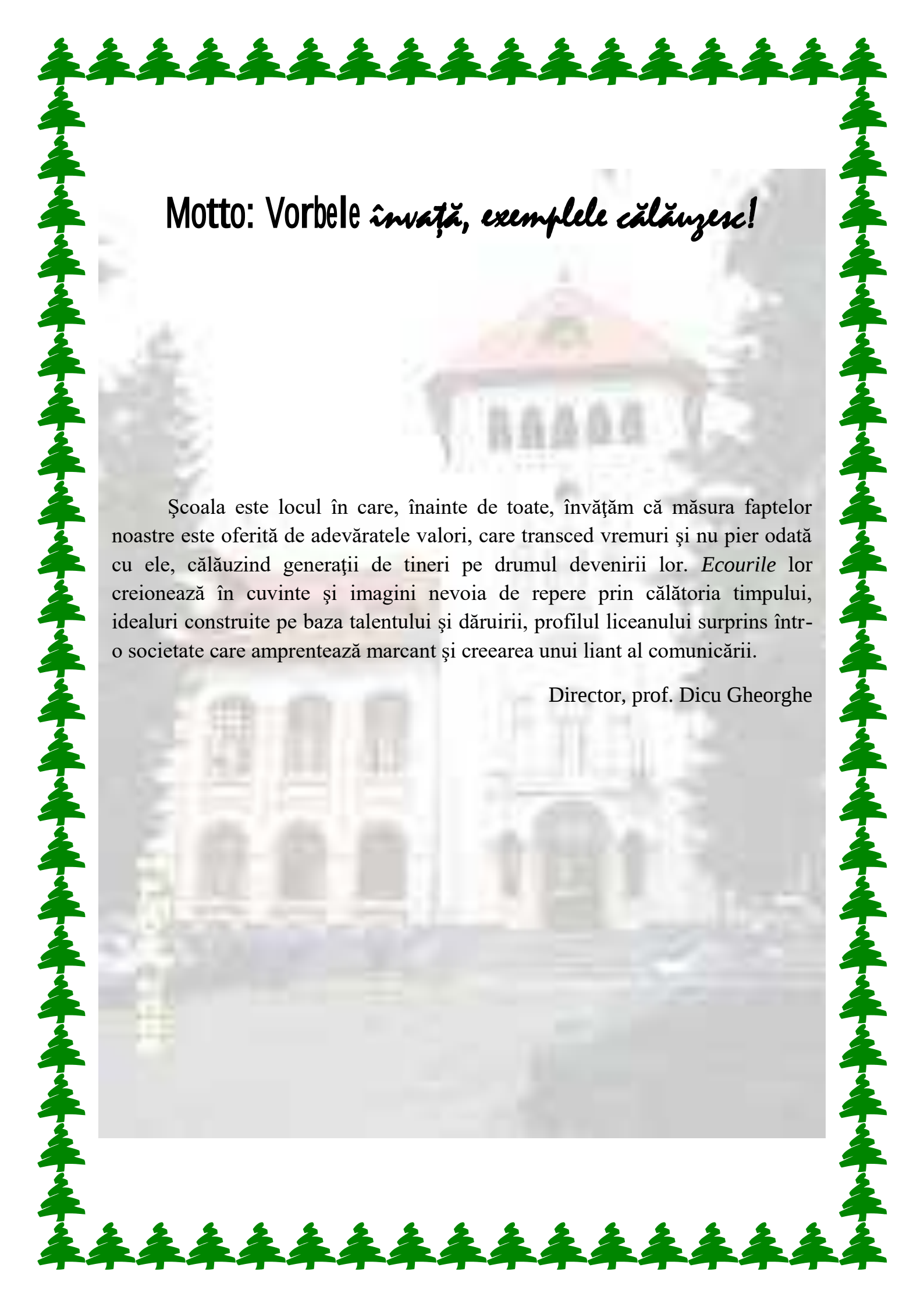

Nr. 3/ anul școlar 2016-2017

Ecouri liceene

Motto: Vorbele *învață*, *exemplele călăuzesc!*

Școala este locul în care, înainte de toate, învățăm că măsura faptelor noastre este oferită de adevăratele valori, care transcend vremuri și nu pier odată cu ele, călăuzind generații de tineri pe drumul devenirii lor. *Ecourile* lor creionează în cuvinte și imagini nevoia de repere prin călătoria timpului, idealuri construite pe baza talentului și dăruirii, profilul liceanului surprins într-o societate care amprentează marcant și crearea unui liant al comunicării.

Director, prof. Dicu Gheorghe

Cuprins

Societatea

Domnițe argeșene.....	pag. 6
Biserica Cepari - Pământeni.....	pag. 8
Ambasadorul mediului înconjurător.....	pag. 9
Zone protejate în Peru – Machu Picchu.....	pag. 10
Soia îmbogățită cu omega 3.....	pag. 10
Curiozități din viața marilor clasici.....	pag. 12
Școli de prestigiu.....	pag. 12
Ne reprezintă prenumele?.....	pag. 14

Școala

Gânduri peste timp.....	pag. 16
O pată albă într-o lume neagră.....	pag. 18
ȘCOALA – laborator al educației.....	pag. 19

Evenimente școlare

Școala – pilon al educației.....	pag. 20
Concursul național de chimie "Petru Poni".....	pag. 20

Școala...altfel

Înțelepciunea traversează timpul.....	pag. 21
Întrebări și... răspunsuri.....	pag. 21
Originea cifrelor arabe.....	pag. 23
Culegere de probleme...ale elevilor.....	pag. 25
Jocuri educaționale.....	pag. 25

Adolescența

Rază de soare.....	pag. 27
Din dragoste pentru dans.....	pag. 27
Viața adolescenților de astăzi.....	pag. 28
Prin lumea modei - 2017.....	pag. 28
Dependența – pericolul adolescenței	
Dependența ca deficit de cunoaștere.....	pag. 29
De vorbă cu elevii.....	pag. 30

Ai noștri tineri la Paris învăță
La gât cravatei cum se leagă nodul,
Ș-apoi ni vin de fericesc norodul
Cu chipul lor isteț de oaie creată.

La ei își cască ochii săi norodul
Că-i vede - n birje răsucind mustată,
Ducând în dinți țigara lungăreată.
Ei toată ziua bat de-a lungul Podul.

Vorbesc pe nas, ca saltimbanci se
strâmbă:
Stâlpi de bordel, de crâzme, cafenele,
Și viața lor nu ți-o muncesc ți-o
plimbă.

Ș-aceste mărfuri fade, uzurele,
Ce au uitat pân' ți a noastră limbă,
Pretind a fi pe cerul țării: stele.

Ai noștri tineri..., de Mihai Eminescu

Ne place să umblăm desculți prin stele,
Să ne-nvelim cu vise și dorinți rebele,
Să ne-mbătăm sorbind zefir
Și să plutim pe pleoapele de trandafir.

Să ne trezim mai aprigi decât marea,
Să ne-ndreptăm spre infinit cărarea
Și să nu știm ce-nseamnă albitineri.
Ne place să fim tineri.

Tineri, de Daniela Slapciu

Tinerii din ziua de azi...

Auzim permanent sintagma „tinerii din ziua de azi” spusă cu ironie, chiar dezgust. Dar oare de unde au apărut și cum și-au făcut educația? Singuri?

Cei care stau pe margine și aruncă anatema nu au niciun amestec în procesul educativ al generațiilor tinere? Ce consecințe au aceste concluzii sceptice enunțate cu lejeritate și înrâncenare? Nu sancționează o întreagă generație, consfințindu-i inferioritatea față de cea” de altădată”? Bunici, părinți, cadre didactice, politicieni, oameni care ați avut și aveți încă putere decizională în foarte multe aspecte care îi privesc pe „tinerii din ziua de azi”, ei sunt produsul lumii pe care ați configurat-o, fie în mod voit, fie cu o pasivitate permisivă.

Este la îndemână incriminarea generației tinere și prevalarea celor anterioare de orice responsabilitate a devenirii acesteia. Merită oare să-i privim pe acești tineri cu atâta scepticism?

Nu văd ei la mama și la tata că se bazează pe șpagă, relații, pile ori de câte ori e nevoie? Nu le sunt servite sistematic de către societate niște modele degenerate și tâmp, iar părinții fac rating la emisiuni idioate? Nu sunt ei dezavantajați în mod vădit de un sistem socio-politic, care nu pune accentul pe evoluția tânărului ci pe manipularea și epuizarea acestuia?

Hai-deți să privim dincolo de blugii tăiați și rețelele de socializare și o să descoperim tineri inteligenți, dezinhibați, creativi, dornici de oameni vii, cu care să interacționeze, care caută, vor și cer, care se adaptează cu ușurință în țări și culturi străine, care sunt atenți și răspund prompt la semnalele nerostite ale corpului social, care au în suflet scânteia ce „a murit” în generațiile anterioare, prin blazare și trecerea timpului.

Imaginea unei generații este oglinda fidelă a idealurilor pe care le-a fixat societatea, iar „condamnarea” tinerei generații înseamnă, de fapt, eșecul tuturor.

Coordonatorii

Domnițe argeșene

Despre căsătoria lui Neagoe Basarab cu Despina Milița, adică nepoata de frate a lui Maxim, mitropolitul Munteniei în timpul voievodului Radu cel Mare (1495-1508), s-a spus că a fost o alianță dinastică între un descendent al Basarabilor și o urmașă a despoților sârbi, ceea ce a contribuit la creșterea prestigiului statului românesc de la sud de Carpați, la început de veac XVI. „Despina” nu reprezintă un nume, ci un calificativ atribuit domnițelor sârbești. Se pare că, numele adevărat al soției lui Neagoe vodă a fost Elena.

Familia Brancovici, care era înrudită cu toate marile familii aristocratice și domnitoare din sud-estul Europei, cu precădere și Cantacuzinii, s-a îngrijit să-și educe fiicele cât mai bine. Astfel, Despina, alături de însușirea bunelor maniere impuse unei aristocrate, se pare că a dobândit și o vastă cultură. Acestea au constituit singura ei zestre.

Iată cum descrie Nicolae Iorga, nunta și căsnicia celor două mari personalități ale lumii medievale românești, din care au rezultat șase copii: *“Neagoe Basarab, domnul Țării Românești, luă, desigur după suirea sa pe tron, pe acea Despina sau Milița, care e unul din cele mai curate chipuri de doamne române. Foarte evlavioasă, iubind ca și Neagoe clădirile, juvaerele, cărțile prețioase – aceste două însușiri sunt întrunite de închipuirea poporului în legenda care o face să-și vândă podoabele ca să se poată mântui clădirea mănăstirii de la Argeș, bună soție și duioasă mamă, ea nu-și dezmințea neamul înalt din care*

se cobora...Nici Despina însă, n-avu zile fericite. Fiii ei, Ioan și Petru, fiica Anghelina, muriseră în vârstă fragedă. După 9 ani de căsătorie, se stingea și soțul ei, încă tânăr. Fiul, Teodosie, dezbrăcat de moștenirea lui, murea la Constantinopol, fără să fi putut avea măcar mângâierea că i-a adormit în brațe. Apoi, ea fugi în lume, rătăcind multă vreme prin Ardeal, dezbătându-se cu datornicii unui soț risipitor pentru lucrurile frumoase. Două fete ale ei se aflau lângă dânsa, Stana și Ruxandra. Și cea mai mică era așa de frumoasă și înțeleaptă, încât amândoi domnii români de atunci, începură, ca în poveștile cu fata de împărat, război pentru dânsa, în 1525”.

Prin faptelor lor – “Învățăturile către fiul său, Theodosie” și Mănăstirea de la Curtea de Argeș, dar și prin mărturiile descendenților în veacurile ce au urmat, Neagoe Basarab și Milița Despina au căpătat în secolul al XVI-lea, în cronici, întruparea unui mit înfrumusețat de legenda aurită a Evului Mediu românesc, “Balada Meșterului Manole”.

Mihai Viteazul a reprezentat una dintre cele mai proeminente figuri din istoria românilor, a fost domnitorul care a realizat prima Unire a Țărilor Române, la 1600. Recent însă, istoricii au scos la iveală și o latură mai puțin cunoscută a Domnitorului, aceea că iubea femeile la fel de mult pe cât își iubea și țara.

Conform mărturiilor istorice,

Domnitorul s-a căsătorit cu Doamna Stanca din interes, pentru că avea nevoie de averea ei și de alianțe puternice cu neamurile boierești, pe care aceasta le avea în familie. Nici vorbă de dragoste. Doamna Stanca a fost înșelată adeseori de Voievod cu ibovnice mult mai tinere, aristocrate și bine educate. Una

dintre cele mai cunoscute a fost blonda Velica, fiica logofătului Ion Noroceă din Pitești și a Doamnei Stana (fiica voievodului Mircea Ciobanul). Velica era și ea căsătorită cu italianul Fabio Genga și l-a cunoscut pe Mihai Viteazul la curtea lui Sigismund Bathory, în 1595, după bătălia de la Călugăreni.

Că relația dintre Voievod și Velica din Pitești era una foarte serioasă, ne-o dovedește faptul că sursele vremii povestesc că Velica se autointitula „Gospodja Velica” (Doamna Velica), titlu acordat doar soțiilor de voievozi. Voievodul se prezenta în public cu Velica, impunându-le tuturor să i se închine „ca unei domnițe ce era și ca unei doamne care ar putea fi”. Pe sigiliul personal al „Doamnei Velica” figura și pajura valahă și aceasta apare în cele mai cunoscute tablouri alături de Mihai Viteazul. Prezența lângă Mihai Viteazul a Velicai s-a impus și prin faptul că aceasta cunoștea multe limbi străine și avea foarte multe relații, prin prisma soțului său, adăugând și marea influență asupra lui Sigismund Bathory. Dincolo de aspectul imoral, romanțios al relației dintre Mihai Viteazul și Velica din Pitești, istoricii spun că aceasta a avut un mare aport la realizarea Unirii Transilvaniei cu Țara Românească.

Tatăl Velicai, logofătului Ion din Pitești, a construit prima biserică din Pitești, datând din anul 1564. Este vorba de biserica Sf. Mucenic Mina, cunoscută și ca Biserica Noroceă, după numele logofătului.

Figură emblematică în rândul doamnelor din familia Brătianu (femei care au marcat sfârșitul secolului al XIX-lea și mai ales secolul al XX-lea prin exemplele oferite, prin educația primită, iubirea de patrie, și, mai ales, prin personalitățile puternice pe care le-au avut), Pia, soția lui Ion Brătianu, și-a rânduit întreaga sa viață de după căsătorie în strânsă legătură cu activitatea politică a soțului său, alături de care a fost în momentele cele mai grele dar și în cele mai fericite, indiferent de sacrificiile pe

care a trebuit să le facă. Pia Brătianu a fost o persoană care s-a remarcat printr-o modestie rară și o nobile simplitate. A dus o existență discretă, lipsită de ostentație, fără false pretenții și a avut o mare tandrețe pentru copiii, rudele și prietenii săi. Dotată cu o scilpitoare ironie nativă, Pia Brătianu a rămas, de-a lungul anilor, la fel de înțeleaptă și senină, atât în fața bucuriilor cât și a durerilor vieții. Bătrâna doamnă a apucat să trăiască bucuria realizării României Mari faurită cu ajutorul fiilor ei, așa cum a văzut România Mică faurită cu ajutorul soțului ei.

Caliopia sau Pia, cum o alinta Ion C. Brătianu, fiica lui Luca Pleșoianu din Râmnicu Vâlcea, s-a născut în 1841 și a rămas orfană de mică. Cum a ajuns să-l cunoască pe Ion C. Brătianu și să-i devină soție e poveste lungă ca un scenariu de film. Inițial, unchiul Piei, Vlădescu, se opune căsătoriei, considerând că Brătianu era un revoluționar care își risipise averea pentru înfăptuirea revoluțiilor, însă Pia nu îi împărtășește opiniile. Căsătoria are loc la Ostrov, la 6 iulie 1858, după ce se logodiseră fără să își schimbe inelele. Tânăra soție ia contact cu viața soțului său, cu prietenii, iar dintre aceștia, o mare influență asupra sa o va avea Maria Rosetti.

Ion și Pia Brătianu s-au stabilit definitiv la Florica. În 10 ani, Pia a avut 8 copii. Nu s-a dezlipit de ei nicio clipă până nu i-a văzut mari. Ea este cea care s-a ocupat de educația copiilor până în momentul în care a considerat că nu mai are ce să-i învețe și că trebuie aduși profesori pentru continuarea studiilor celor mici. În momentul în care Ion Brătianu a considerat că este necesară aprofundarea studiilor copiilor, familia s-a mutat la

București. Peste ani, Ionel și Vintilă își fac studiile la Paris, iar apoi se întorc în țară pentru a profesa.

În 1865 viața Piei și a soțului e zguduită de moartea primei lor fiice, Florica. Copila s-a stins la numai trei anișori. Întreaga viață a Piei Brătianu a fost legată de activitatea politică a soțului său. Pia Brătianu a trăit, la bătrânețe, bucuria realizării României Mari făurită cu ajutorul fiilor ei, așa cum a văzut România Mică făurită cu ajutorul soțului ei.

Zmaranda Gabriela, clasa a XII – a C

Biserica Cepari-Pământenii

În partea de NV a județului Argeș, pe valea râului Topolog, se află satul Cepari-Pământenii, reședința Comunei Cepari.

Cea mai veche atestare documentară a acestei localități datează din vremea lui Vlad Călugărul, domnul Țării Românești (1482-1495), când satul este cumpărat de Albul Vistierul, de la Vâlcău și de la fratele său Radu, pentru 9000 de aspri.

Satul Cepari este cunoscut în istoria noastră medievală prin boierii cu același nume, care în secolele XVI-XVII au ocupat mari dregătorii în viața politică a Țării Românești.

Biserica din Cepari este construită din cărămidă, având forma de navă și este compusă din: pridvor deschis (adăugat ulterior), pronaos, naos și altar. Absida altarului este decroșată cu cinci laturi în exterior, iar în interior este semicirculară.

Singura turlă ce se înalță peste pronaos servește drept clopotniță, la care se ajunge printr-o scară aflată în zidul de nord al acestuia.

Cele trei pisanii aflate deasupra ușii de intrare în pronaos, ne furnizează date suficiente privind ctitorul și anul ridicării lăcașului. Astfel, potrivit pisaniei de piatră,

biserica a fost construită de "Jupanul Ștefan Balotă, vel clucer de arie, la leat 7260". Indicarea în pisanie numai a leatului 7260, ne arată că biserica a fost construită în 1751-1752. Tot din textul acestei pisanii, mai aflăm că Ștefan Balotă a ridicat din temelie biserica, în locul celei vechi, construită de Dragomir vel Vornic la leat 7041 (1532-1533).

Construind biserica în 1752, Ștefan Balotă a păstrat pisania primului lăcaș ridicat de Dragomir Vornic, pe care a folosit-o ca încadrament orizontal la ușa de intrare în pronaos.

Descoperirile arheologice nu ne dovedesc existența pe acest loc a unei construcții anterioare bisericii din 1533. În schimb, ele au pus în evidență faptul că lăcașul din secolul al XVI-lea a fost construit pe un tumul (movilă de pământ ridicată în scop funerar) dacic, datând din secolul V î Hr. Astfel, a fost descoperită o manta din bolovani mici de râu, iar sub ea, multe fragmente ceramice, putând fi restaurat un vas (lekane) din pastă brun deschisă, cu două toarte dispuse simetric, încadrate fiecare de câte doi butoni, datând din hallstatt (sec V î Hr). Acest tumul face parte dintr-una din cele trei necropole dacice descoperite pe raza satului Cepari Pământenii.

Cele două biserici au avut și destinația de necropolă pentru boierii din Cepari.

prof. Popescu Irina

Ambasadorul mediului Înconjurător

Predând de atâția ani protecția mediului am adus la cunoștința elevilor mei lupta continuă pentru păstrarea unui echilibru ecologic la nivel planetar prin acțiuni de conștientizare, ecologizare și reîmpădurire sub egida

O.N.U. și a altor organizații mondiale. De-a lungul timpului personalități ca: Robert Redford, Mark Ruffalo, David Bowie, Robert Plant, Björk, Jamie Oliver, Gisele Bündchen au militat pentru protejarea mediului înconjurător.

În momentul de față, Leonardo DiCaprio, luptă împotriva degradării mediului prin cea

mai nouă mișcare numită „Before the flood”.

În filmul său documentar, pe care îl puteți viziona aici: <https://www.youtube.com/watch?v=emPP9DMnkus>, actorul întâlnește liderii lumii, inclusiv pe fostul președint american, pentru a sensibiliza întreaga asemenea călătorește în însoțit de experți în domeniu pentru mediu sunt reale. Dintre topirea ghețarilor, creșterea nivelului oceanului planetar, smogul, diminuarea cantității de resurse naturale, etc. Chiar și la evenimente mondene din lumea cinematografiei Leonardo nu uită să amintească de cea mai gravă problemă cu care se confruntă umanitatea. Discursul

acestuia de la Premiile Oscar din 2016 a atras atenția întregii lumi asupra schimbărilor climatice. „Schimbările climatice sunt reale, se întâmplă chiar acum. Este cea mai mare amenințare cu care se confruntă toate speciile existente. Trebuie să lucrăm împreună pentru a stopa acest lucru. Trebuie să sprijinim liderii din întreaga lume care nu vorbesc pentru marii

poluatori, dar care vorbesc pentru întreaga omenire, pentru populațiile indigene, pentru miliarde și miliarde de oameni defavorizați care sunt cei mai afectați de acestea.

Pentru copiii copiilor noștri și pentru acei oameni ale căror voci au fost înecate de politica lăcomiei (...) Să nu considerăm că Pământul ni se cuvine în mod necondiționat”.

Cu toate acestea, actorul se confruntă acum cu critici puternice în legătură cu acuzațiile de spălare de bani în Malaesia, iar unii cer ca el să părăsească funcția de ambasador O.N.U. al păcii.

Dacă sunt sau nu fondate aceste acuzații nu este treaba noastră să stabilim sau să judecăm, putem doar să îl sprijinim în demersurile sale realizând în zona în care locuim tot ce este posibil pentru a avea un mediu mai sănătos.

prof. Bălțatu Ramona Daniela

Zone protejate în Peru

Machu Picchu

Ruinele orașului Machu Picchu, redescoperite în 1911 de către arheologul Hiram Bingham, sunt unele dintre cele mai frumoase și enigmatice locații străvechi din lume. În timp ce incașii în mod sigur foloseau vârful muntelui (2761,5 m înălțime), ridicând sute de structuri de piatră începând cu anii 1400, legendele și miturile indicau faptul că Machu Picchu (însemnând "vechiul pisc" în limba Quechua) era adorat ca un loc sacru din cele mai vechi timpuri. Oricare ar fi

originile sale, incașii l-au transformat într-un mic (5 mile pătrate), dar extraordinar oraș. În inima unui lanț de munți acoperiți de un dens covor vegetal, Machu Picchu domină de mai bine de cinci veacuri îngusta și adâncă vale a râului Urubamba. Acest cadru natural excepțional a făcut din cetatea incașă situl cel mai spectaculos din vechiul Peru.

Înălțat pe la 1450 de suveranul incaș Pachacuti, Machu Picchu a fost în chip brutal abandonat de locuitorii săi în (1572), apoi uitat. A fost redescoperit în 1911 de istoricul Hiram Bingham, ale cărui teorii asupra sitului s-au bucurat multă vreme de autoritate. Machu Picchu numără cam 200 de clădiri, cel mai adesea în formă de patralater, care nu au, în general, decât un singur etaj și nici o despărțitură interioară.

Magheru Alexandru Ion, clasa a XI-a B

Soia ÎMBOGĂȚITĂ cu Omega 3

Uleiul de soia este una dintre puținele surse de acizi grași Omega-3

polinesaturați în afară de pește, care au efecte foarte benefice asupra organismului, printre care și un efect cardioprotector. Fiind acizi grași esențiali, acizii Omega-3

nu pot fi produși de către organism, ci trebuie să fie obținuți din alimentație sau din suplimentele alimentare.

Deși uleiul de pește este sursa ideală de acizi Omega-3, datorită biodisponibilității acidului eicosapentaenoic (EPA) și a acidului docosahexaenoic (DHA), consumul de acizi Omega-3 cu lanț lung care se regăsesc în pește este redus în multe țări ale lumii. În S.U.A. spre exemplu, acidul alfa-linoleic (ALA) din uleiul de soia este sursa principală de acizi Omega-3, deoarece consumul de pește este relativ scăzut. De asemenea, mai puțin de 25% dintre adulții britanici consumă cantitățile recomandate de acizi grași Omega-3, atât de importanți pentru organism.

Cercetătorii lucrează în prezent la dezvoltarea unor varietăți de soia bogate în Omega-3 având o biodisponibilitate superioară comparativ cu ALA. Scopul acestor varietăți îmbogățite de soia este de a crea surse accesibile, regenerabile și de uscat de acizi Omega-3, care să poată fi utilizate ca și alternativă pentru pește, pentru a obține alimente gustoase și bogate în această substanță nutritivă esențială. Primele astfel de inovații vor fi varietățile de soia cu un conținut sporit de acid stearidonic (SDA), care se transformă în EPA și DHA mai ușor decât ALA. În prezent cercetătorii lucrează de asemenea la o varietate de soia bogată în EPA/DHA.

Câteva studii au demonstrat că ingesta ridicată de acizi grași Omega-3 se asociază cu un risc mai scăzut de deces

cauzat de afecțiunile cardiovasculare, iar consumul de uleiuri vegetale bogate în acid linoleic poate să ofere un nivel important de protecție cardiovasculară.³⁸ De asemenea, DHA din acizii Omega-3 protejează sănătatea membranei celulare și pare să favorizeze comunicarea la nivelul celulelor cerebrale. DHA este un acid gras Omega-3 cu lanț lung care se regăsește în întreg organismul, în special la nivelul creierului și ochilor.

Potrivit oamenilor de știință din Marea Britanie, culturile modificate genetic sunt singura modalitate sustenabilă de a adăuga o cantitate suficientă de Omega-3 în lanțul alimentar, fără efecte negative asupra resurselor piscicole limitate.

Un studiu clinic realizat în anul 2009 de către Asociația Americană de Cardiologie a identificat dovezi care vin în sprijinul biodisponibilității SDA, demonstrând că uleiul de soia modificat bogat în SDA are efecte pozitive asupra nivelului de EPA la nivel celular. De fapt, uleiul biotehnologic a determinat creșterea nivelului de EPA umană cu 17,1 de procente, modificare semnificativă din punct de vedere statistic. Se estimează că produsele obținute din acest ulei de soia vor avea un conținut de Omega-3 biodisponibili de șase ori mai mare decât uleiul de soia tradițional, care are un conținut de 7%. Uleiul îmbogățit cu SDA, a cărui lansare este programată pentru anul 2011, va fi probabil utilizat ca și aditiv pentru îmbogățirea uleiurilor tradiționale.

Dragomir Sandu Ștefan Eduard,

clasa a XI-a B

Curiozități din viața marilor clasici

► Eminescu scria poezii pe ascuns deoarece tatălui său nu-i plăceau poeziile. Prima care i-a descoperit versurile a fost soția lui Aron Pumnu, care le-a calificat ca fiind pline de simțământ.

Una din pasiunile lui era să meargă la teatru. La reprezentații era numai ochi și urechi. Într-o zi, la ieșire, Eminescu se opri în poziție melodramatică în fața unui prieten și îi zise cu glas declamator: *Ah, ești un laș și te voi pălmui.*

Prietenul care a uitat de această replică, rămase o clipă uluit. Atunci Eminescu i-a zis râzând: *Mă, tu nici nu știi ce s-a jucat.*

► Caragiale a scris și o poezie intitulată "Păsărică-n timpul iernii".

Iarna ninge și îngheață,/Frigul crește tot mereu,/ Păsărica cea isteță,/Nu mai zice cântul său.

► Dacă în poezia lui, Creangă face referire la anotimpul iarna, iată că a venit și primăvara, când ciorile îi gâdilau urechile într-un mod neplăcut și ca urmare, Creangă puse mâna pe o pușcă, se repezi pe ușă afară și o descărcă în pâcla de ciori. Tocmai atunci păsea în ograda bisericii protopopul, ceea ce a dus la pierderea slujbei de diacon.

► Se spune că la o conferință, în care o ceată pusă la cale de Macedonski, ar fi început să fluiera, Caragiale, care fusese prevenit, scoase un țigănel din buzunar și se fluieră pe întrecute cu publicul până îl potoli. Apoi, ieși cu o încheiere superbă:

- *Da, domnilor, sunt satisfăcut. Conferențiar fluierat de public s-a mai văzut, dar public fluierat de conferențiar, nu cred.*

► Caragiale împreună cu un bun prieten, Dumitru Constantinescu, zis Teleor, se învoiesc să intre într-o cafenea și să comande în versuri. Cel care era păcălit urma să plătească. Intrară ei, se așezară la o masă, iar Caragiale strigă chelnerul: - *Chelner, dă-ne un lichior, / Că plătește Teleor.*

Teleor, cu o nemaipomenită prezență de spirit, răspunde mai inspirat ca niciodată: - *Teleor n-are parale, / Și plătește Caragiale.*

Culese de prof. Simona - Adriana Butuc

Școli de prestigiu

După terminarea studiilor și de un viitor profesional de spre școlile de prestigiu din lume, educațional performant și carieră.

Deși par niște ținte greu

liceale, tinerii dornici de studiu succes, își îndreaptă privirea care le oferă un sistem referințe de calitate pentru o

de atins, universitățile de elită

încep să fie din ce în ce mai mult „călcate” și de tinerii merituoși români.

Universitatea Harvard (engleză *Harvard University*) este o universitate privată, aflată în orașul Cambridge, statul Massachusetts, Statele Unite. A fost întemeiată la 8 septembrie 1636, prin votul Înaltei Curți a coloniei britanice din golful Massachusetts, Province of Massachusetts Bay, fiind cea mai veche universitate din Statele Unite.

75 de laureați ai Premiului Nobel sunt asociați, într-un fel sau altul, cu această universitate. Din 1974, 19 câștigători ai Premiului Nobel și 15 laureați ai premiului Pulitzer au fost cadre didactice în cadrul acesteia. În prezent, universitatea Harvard are un buget mai mare decât orice altă instituție de învățământ din lume. Una dintre instituțiile cele mai importante ale Universității Harvard este Centrul de astrofizică Smithsonian și baza de date Astrophysics Data System, care stochează cele mai importante date astronomice din lume. Este cea mai bogată universitate din lume, cu un buget care depășește de două ori PIB-ul unor state precum Republica Moldova.

A reușit să „producă” de-a lungul anilor cel mai mare număr de miliardari în viață, iar printre absolvenții săi se numără Barack Obama, Natalie Portman, Bill Gates.

Universitatea Cambridge (în engleză *Cambridge University* sau *University of Cambridge*) este o universitate situată în orașul Cambridge, Anglia. Este a doua universitate anglofonă și are o reputație deosebită, fiind ca vechime din lumea mai bune universități din reputație deosebită, fiind Universitatea a fost inițial o mai bune universități din orașul Cambridge, fondată plecați de la Oxford după o Este faimoasă pentru exigente și tradițiile vechi de 800 ani care impun și supun. Deși pare greu de crezut, nu studenții aleg facultatea, ci Universitatea îi alege pe ei. Iar atunci când studenți de elită se “întâlnesc” cu o universitate de acest calibru, parte din “triada de aur”, viața lor se schimbă radical.

Cambridge are 114 biblioteci, numai partea Centrală având 8 milioane de volume. Universitatea are dreptul de a cere o copie gratis oricărei cărți lansate în Marea Britanie și Irlanda! Tot aici sunt printate și editate cele mai importante cărți de limba engleză, la Cambridge University Press fiind cea mai veche tipografie și editură din lume.

89 laureati ai Premiului Nobel, 9 regi și 15 premieri ai Marii Britanii au parcurs același drum – nu cu frunțile înclinate, ci ridicate spre turla învechită de vreme ale unuia dintre cele 31 colegii.

Duculescu Ionela și Popa Elena, clasa a X – a B

Ne reprezintă prenumele?

Fiecare persoană are câte un nume, majoritatea oamenilor au o vagă idee despre însemnătatea propriului nume, dar puțini îi oferă importanță. Ne întrebăm deseori dacă acesta ne reprezintă ca personalitate? , ne definește într-un anumit fel sau ne încadrează într-o tipologie. Să fie oare adevărat?

Alina: Se pare că numele de "Alina" nu este de proveniență românească așa cum s-a considerat, ci este un nume de botez de origine germanică. Numele poartă o puternică încărcătură nobiliară și este considerat a fi o formă derivată a numelui "Adelina". În germanica veche, "Alina" este derivat din numele "Adal" care înseamnă

nobil, iubit, prețios, iar în sanscrită numele înseamnă scorpion.

În limba română, numele "Alina" se consideră că provine de la verbul "a alina". Este unul din cele mai populare nume din România, majoritatea fetelor botezate cu acest nume sunt strigate "Ali", "Ina" sau "Alinuța".

Persoanele care poartă numele de "Alina" sunt curajoase și autoritare, au un caracter coleric și puternic. Sunt încrezătoare în forțele proprii, au voință de fier și reușesc să ducă la bun sfârșit tot ce își propun. Totuși, rezultatele nu sunt mereu la înălțimea așteptărilor deoarece se pare că aceste persoane cu numele de Alina sunt dezordonate, foarte curioase și trec rapid de la un subiect la altul fără să tragă concluziile.

Alexandru: Numele este o formă latinizată a numelui grec "Alexandros" și înseamnă "apărător, protector al oamenilor". Cuvântul este format din verbul "alexo" - a apăra, a proteja și

substantivul "andros" cu sensul de bărbat, om.

Purtătorul numelui de "Alexandru" este o persoană ce inspiră independență și încredere de sine, inițiativă și înclinație spre activitățile fizice. Se pare că acceptă compromisul, pasează activitățile în subordinea cuiva. Cei care poartă acest nume sunt adesea persoane optimiste, sociabile, independente și îndrăgostite de libertate.

Diana: Numele "Diana" provine dintr-o derivație veche cu rădăcini Indo-Europene, "dyw", ce semnifică *lumina zilei, cer luminos*, iar în limba latină "Diana" este o formă adjectivală a cuvântului "divus, dius" care înseamnă *divin sau ceresc*.

"Diana" își are originile în mitologia romană, fiind zeița Lunii, a pădurilor și a vânătorii, dar și a nașterii. Pentru romani "diviana" este numele latin pentru "zeită". Zeița Diana, în mitologia romană, era fiica lui Jupiter și al Latoniei și sora lui Apolo.

Se spune că purtătoarea numelui "Diana" este o persoană rafinată, sociabilă, dar lipsită de vitalitate fizică. Deși își dorește să îi ajute și să îi înțeleagă pe cei din jur nu are încredere în ea, nu are ambiția de a-și realiza

visele. Luxul este ceea ce o reprezintă, de la îmbrăcăminte și accesorii până la aparatura și mobila din casă.

Radu: Este unul din cele mai vechi nume din tradiția românească ce se bucură de o largă răspândire. Romanii l-au împrumutat de la slavi, având însemnatatea de *bucuros* (cuvântul bulgăresc "radost" și cel rusesc "radosti" înseamnă *bucurie*). Numele este considerat unul deosebit pentru noi, romanii, deoarece păstrează viu trecutul glorios al strămoșilor noștri, numai în Țara Românească existând nu mai puțin de 12 voievozi cu numele de "Radu".

Persoanele care poartă numele de "Radu" sunt pragmatice, practice și hotărâte. Acești bărbați sunt disciplinați, dar tind să aibă un caracter orgolios, încăpățânat. Dacă iau o hotărâre, cu greu se mai răzgândesc, iar convingerile lor sunt atât de puternice încât puține lucruri sunt de nerealizat pentru ei. Totuși, pot fi uneori prea metodici, calculați, prea reci cu persoanele din jur, iar astfel de atitudini îi vor împinge spre o oarecare distanțare.

Cornea Andreea și Badea Andrada,

clasa a X – a B

Gânduri peste timp

Aș începe prin a mă prezenta. Mă numesc Stancu Maura. Am absolvit Liceul Industrial Nr.1–Curtea de Argeș în anul 1983, specializarea Silvicultură și Exploatare Forestiere.

Sunt profesoară de educație fizică și sport, Lector Universitar Dr. la Universitatea din Pitești, Facultatea de Științe Educație Fizică și Informatică.

1. Câți ani au trecut de când ați pășit prima oară pragul liceului nostru în calitate de „boboacă”?

Aș putea răspunde vag – „au trecut foarte mulți ani de când am pășit prima dată pragul liceului în calitate de „boboacă” sau concret : „au trecut 38 de ani, 7 luni și 15 zile din acel moment”.

2. După ce criteriu v-ați ales liceul? Părinții, profesorii au avut vreun rol?

Dintotdeauna mi-au plăcut ieșirile în mijlocul naturii, în pădure. Am crescut aproape de pădure, o oază de verdeață, legătură trainică, indisolubilă, cu părinții, bunicii, prietenii de joacă, cu copilăria mea.

3. Ce amintiri vă leagă de prima zi de școală ca liceană? Ce sentimente v-au încercat?

Întârzasem, așa că am ajuns în clasă la scurt timp după ce colegii se așezaseră în bănci. Toți ochii lor erau ațintiți spre mine. Este important de spus faptul că fiind clasa de silvicultură, aveam 28 de colegi și doar 7 colege. A fost emoția începutului unei noi etape din viața mea.

4. Care era modul de studiu al elevilor?

Modul de studiu al elevilor? O întrebare scurtă, dar care presupune o ușoară dezbatere. Aveam colegi care făceau naveta, dar și colegi cazați la cămin. Eu făceam naveta și din acest motiv studiam și învățam singură, acasă. Internii, cei ce stăteau la cămin, au beneficiat o perioadă îndelungată de ajutorul domnului profesor Sorescu Constantin cu care făceau seara pregătire la matematică. Deopotrivă, și unii și ceilalți, studiam cu teama examenului de „treaptă” și ulterior, de bacalaureat, nepermițându-ne să nu ne citim lecțiile sau să nu ne facem temele.

5. Cum vi se păreau metodele de predare-notare ale profesorilor?

Metodele de predare folosite îmbinau teoria cu practică, ajutându-ne să înțelegem mai bine materiile. Notarea era exigentă, dar întotdeauna am considerat-o realistă și corectă.

La limba română, domnul diriginte Șerbănescu Virgil ne prezenta la începutul anului școlar o lista de lecturi suplimentare, iar noi, la sfârșitul fiecărui trimestru, trebuia să venim cu analizele lecturilor solicitate, trecute în caietul special. Și acum mai am acele caiete!

La dendrologie, ieșirile în parc alături de domnul profesor Safta erau extrem de instructive. Așa am descoperit diferențele subtile dintre *Tuja Occidentalis* și *Tuja Orientalis*, dintre brad și molid, arțar și platan, etc.

La chimie, experimentele din laborator, m-au făcut să percep și mai bine complexitatea lumii care ne înconjoară. Și lista ar putea continua...

6. Ce activități extrașcolare se organizau în timpul anului? Ați participat la acestea?

Activități extrașcolare? Doamne, dacă ar fi să o iau de la început, aș alege tot acest liceu. Am făcut parte din echipa de teatru a liceului, din montajul literar – artistic cu care ne prezentăm la Festivalul Național „Cântărea României”, din brigade artistică și corul liceului.

Din păcate, mulți elevi din zilele noastre nici nu știu ce presupun aceste lucruri. Domnul profesor de educație fizică și sport, Arion Vasile, organiza trimestrial, competiții sportive la handbal, fotbal, baschet, volei. Cursurile practice cu tractorul rutier, traseele în oraș și poligonul erau o adevărată provocare. Practica în producție, deplasările la Sălătruc, Valea Iașului sunt și acum izvor nesecat de discuții la revederile noastre desfășurate cu stoicism 1993, 2003, 2008, 2013 și urmează 2018.

7. Care era relația dintre dvs și profesori?

Relația dintre mine și cadrele didactice era, și mă mândresc să pot spune că încă este, una extraordinară. I-am apreciat și respectat cu pioșenie. Mulți dintre ei sunt legați indisolubil de traseul evoluției noastre profesionale.

8. A fost greu să obțineți diploma de bacalaureat?

Nu eram eminenți, se preda mult și atunci, programa era încărcată, însă eram ambițioși, ne doream să reușim în viață, să terminăm și o facultate.

Pot spune că nu am simțit că examenul de bacalaureat a fost foarte dificil, dar să nu uităm că generația noastră a mai fost triată și la examenul de treaptă, înainte de a trece în clasa a XI-a.

9. Care erau punctele forte ale liceului în care ați învățat? Dar cele slabe?

Puncte forte :

- Pregătirea profesională și tactul pedagogic al cadrelor didactice;
- Baza materială a liceului;
- Concepția pragmatică de pregătire a elevului cu finalitate : învățăm să aplicăm (argument : ateliere existente în liceu).

Puncte slabe...am stat mult să găsesc aspecte negative, știind că o analiză corectă, realistă, progresistă, se bazează pe analiza acestora.

Mă gândeam să subliniez aici investiții în tehnologia modernă, deși este greșit dacă țin cont de mediul economic și politic din acea perioadă.

10. Care este cel mai frumos moment din viața de liceană de care vă aduceți aminte?

Cel mai frumos moment? Au fost multe :

- Aici mi-am găsit jumătatea (soțul meu a fost colegul meu dintr-a IX-a până într-a XII-a);
- Am obținut carnetul de tractor rutier;
- Am fost premiați la faza județeană a Festivalului Național Cântarea României, etc

11. Un cadru didactic care și-a pus amprenta asupra dezvoltării dvs ca viitor profesor, ca om?

Fără îndoială, aș răspunde la orice oră din zi și din noapte, Sorescu Constantin.

12. Cum percepeți acum, în calitate de profesor, tânăra generație de liceeni?

Sunt extraordinari dacă știi să le arăți acest lucru, dacă știi să te apropii de ei.

13. Precizați trei aspecte esențiale de care ar trebui să țină seama un licean pentru a-și construi o carieră de succes?

Ambiția, dorința de a-ți îndeplini visul, perseverența, muncă tenace, alegerea potrivită a profesiei în condordanță cu afinitățile și abilitățile proprii.

14. Un mesaj pentru elevii Liceului Tehnologic Forestier, pe băncile căruia, ne place să credem că s-a consolidat o bază solidă a formării dvs ca om al societății moderne.

Fiecare răspuns al acestui interviu a fost un mesaj pentru ei. Seriozitatea, respectul, pregătirea profesională, sunt cărămizi sigure ale construcției fiecăruia ca om.

Le urez din suflet, ca peste ani, să nutrească aceleași sentimente de apreciere și mulțumire față de liceul în care astăzi învață și față de profesorii ce-i îndrumă.

O pată albă într-o lume neagră

Astăzi este ziua mea. Aștept invitații pentru a-mi serba ziua de naștere cu cei mai buni prieteni.

- Cioc, cioc!
- Cine e?
- Sunt eu, Florin!
- Bine. Imediat îți deschid!

Primul invitat a sosit și, odată cu el, surprizele! Florin își face curaj și îmi înmânează cadoul. Ce să fie? Îl deschid ușor și îmi imaginez tot felul de lucruri, dar la ce nu mă așteptam...s-a întâmplat! Un peștișor auriu într-un acvariu foarte frumos. „Fac parte dintr-o poveste? Știe să îndeplinească dorințe?”

Petrecerea a continuat până seara. A fost minunată! Cu multe cadouri, dar gândul îmi rămăsese la peștișorul auriu. Într-un final, invitații s-au gândit să plece, mi-au urât un „la mulți ani!” călduros, iar eu m-am simțit minunat.

A sosit vremea să dorm, dar tot cu gândul la peștișorul meu și, dintr-o dată, am adormit, începând să visez la cum aș fi eu un peștișor într-un ocean. Eram din ce în ce mai cuprins de visul care părea a fi real. Eram un pește, simțeam că înot ca el, că mănânc ca el, că mă distrez ca el. Am început să studiez oceanul. Apa era de o puritate nemaivăzută, credeam că viața de pește este cea mai frumoasă, parcă nu aș mai fi vrut să mă trezesc.

Plimbându-mă prin minunata lume acvatică, m-am lovit brusc de o imensă țevă care trecea prin ocean. M-a cuprins curiozitatea. Dormic să aflu lucruri cât mai noi, am vrut să văd unde se termină acea țevă. Aproape de finalul ei am observat un val negru ce cuprindea treptat tot oceanul. Era mizerie cruntă ce se revărsa amenințător din țeava care se fisurase chiar în apropiere de vărsare în ocean. În câteva minute oglinda mirifică în care mă răsfățasem s-a transformat într-un iaz unde se scaldă broaște. Nu puteam vedea nimic în jur, nu puteam respira, totul era infect. Am început să înot cu putere spre suprafață, deși știam că uscatul înseamnă moarte. Dar oare aici, ce era?

Speriat, m-am trezit din somn... în camera mea luminoasă. Nu eram pește, eram om într-o lume care ucide pești, ucide viața prin mizerie.

Nica Laurențiu, clasa a IX-a C

Premiul II la Concursul de creație literară „Totul pentru o apă curată”,
etapa județeană

ȘCOALA – laborator al educației

Școala este locul unde elevii petrec o mare parte din zi, astfel că, pentru ei școala devine o a doua casă. O casă în care frații sunt colegii de clasă, iar părinții sunt profesorii. Cu multă muncă și perseverență, profesorii reușesc să transforme copiii interesați doar de joacă, în elevi interesați de educație și civilizație.

Școala pregătește copiii să devină adolescenți educați, iar mai apoi adulți responsabili, capabili să înțeleagă viața, să îi deslușească misterele. Pentru noi, elevii, școala este un izvor nesecat de informații, un izvor din care curge necontenit știință și cultură.

Deși înțelegă deseori greșit, școala nu este doar un loc de întâlnire între elevi și profesori. Nu reprezintă nici doar sala de clasă în care profesorul întrebă și elevul răspunde, iar pe baza răspunsului, urmează a fi notat. Ea devine un laborator al educației, o intersecție în viață, care ne indică drumul pe care trebuie să îl urmăm în funcție de interese sau pricepere.

Școala este cea care ne ajută să ne dezvoltăm și ne învață să fim oameni, nu doar persoane.

Andreescu Raisa, clasa a X-a B
Premiul III la Concursul de creație literară, în cadrul
Proiectului Educativ Județean „Școala-pilon al educației”

” Libertatea în gândire – modul meu de viață ”

Uleanu Andreea, clasa a XI – a A,
Premiul I la Concursul de creație plastică, în cadrul Proiectului Educativ Județean
„Școala-pilon al educației”

"Școala - pilon al educației"

Prima ediție a Proiectului educațional județean "Școala - pilon al educației" s-a desfășurat joi, 13 aprilie 2017, la Liceul Tehnologic Forestier și a adus împreună 5 școli argesene, pentru a susține și promova nevoia de educație la nivel social.

Concursul național de chimie "Petru Poni"

Concursul național de chimie "Petru Poni" a avut loc în perioada 19-20 mai 2017 la Curtea de Argeș. Proba teoretică s-a susținut la Colegiul național Vlaicu Vodă, iar proba practică, de laborator s-a desfășurat la Liceul Tehnologic Forestier din Curtea de Argeș.

Înțelepciunea traversează timpul

Foarte mulți dintre noi folosim în diverse situații de comunicare cuvinte, expresii, citate celebre, care au rămas în memoria colectivă pentru înțelepciune și mesaj metaforic. Create în diferite epoci, apărute pe variate meridiane, s-au răspândit pretutindeni, devenind cu timpul lexic comun universal.

Ad calendas graecas. Este o prescurtare a expresiei latine „ad calendas graecas solve”, adică a plăti la calendele grecești. Calendele erau la romani prima zi a lunii: zintăiul, cum se spune la noi. Și era și ziua fixată pentru plata datoriilor. Rău-platnicii însă ziceau, în derâdere, că vor plăti *ad calendas graecas*, deoarece grecii nu aveau calendele și deci, aceasta însemna niciodată. Cu același sens, poporul nostru a creat expresii ca : *la paștele cailor*, *la Sfântu-Așteaptă*, *la moșii verzi*...

Călcâiul lui Achile. După cum povestește legenda greacă, zeița Thetis, mama eroului grec Achile, în grija ei de a-l apăra de orice primejdie, l-a cufundat în Styx, râu din Infern, a cărui apă te făcea invulnerabil. Dar zeița, când l-a scăldat în apă, l-a prins de călcâi, așa încât Achile a devenit invulnerabil, cu excepția călcâiului de care l-a ținut mama sa. Si într-adevăr, eroul a murit în războiul Troiei, nimerit de o săgeată tocmai în călcâi. De aceea, expresia servește pentru a semnaliza locul vulnerabil, punctul nevralgic al unei persoane.

Draconic. Rădăcina cuvântului ar putea să ne inducă în eroare. E adevărat că acest cuvânt are înțeles de „al dracului” (măsuri severe, legi aspre). Etimologia lui este cu totul alta. Cuvântul vine de la Dracon, primul legiuitor grec, care a trăit în secolul al VII-lea î.e.n. și pentru că legile lui au fost scrise – cum s-a zis – „cu sânge, nu cu cerneală”, deoarece prevedeau pedeapsa cu moartea pentru aproape toate delictele, expresia draconic sau draconian a început să fie aplicată cu sensul de „excepțional de drastică”, „de o asprime excesivă”.

Frați siamezi. Această expresie se aplică astăzi unui cuplu de prieteni inseparabili, sau unei perechi de artiști care apar veșnic împreună sau semnează întotdeauna în doi. Expresia vine de la gemenii care se nasc lipiți. Li se spune siamezi deoarece în anul 1811 s-au născut asemenea gemeni la Mekong, (astăzi Tailanda). Din părinți chinezi, ei se numeau Ciang și Eng, și aveau piepturile lipite. Plimbați prin numeroase țări, ca o curiozitate a vremii, au strâns o avere însemnată. S-au căsătorit cu două surori, au avut copii și au murit la trei ore unul după celălalt, în ziua de 17 ianuarie 1874, în etate de 63 de ani.

Budoiu Cristina și Șelaru Ancuța,
clasa a XII-a A

Întrebări și... răspunsuri

1. Care este *cea mai mare felină* sălbatică din Europa?

Răsul. După ce au fost stârpiți din Europa Centrală, în urma proiectelor de repopulare duse la îndeplinire cu succes în Elveția (1971), mai târziu și în Slovenia, Franța și

pădurea Bavariei, astăzi râșii fac parte din nou din fauna Europei. Caracteristice râșilor sunt „urechile-pământ”.
2. Ce se înțelege prin *solstițiu*?

În fiecare an au loc două solstiții: unul la 21 iunie și unul la 21 decembrie. 21 iunie

este cea mai lungă zi a anului, iar 21 decembrie este cea mai scurtă zi a anului, prin „zi” înțelegându-se intervalul dintre ora la care răsare și cea la care apune soarele. Acest fenomen care se repetă cu regularitate a fost observat de oameni încă din timpuri străvechi, în unele culturi organizându-se adevărate sărbători ale solstițiului.

3. Ce se înțelege prin „yoga”?

Yoga este învățătura indiană despre viața sănătoasă și împlinită, care este transmisă de un guru. Termenul provine din sanscrită și înseamnă „a uni, a lega, a îmbina”. El se referă la legătura dintre corp, spirit și suflet, prin care se aspiră la contopirea cu cosmosul, cu pământul, cu natura.

4. Cum se numește cel mai **măreț palat în stil baroc** al Europei situat la aproximativ 40 de km de Paris și cine l-a construit?

Versailles, în mijlocul complexului de clădiri și grădini aflându-se figura simbolică a regelui Franței. El a fost construit din ordinul lui Ludovic al XIV-lea, supranumit „Regele Soare”, care a conferit astfel domniei sale absolutiste o expresie arhitectonică. Versailles a devenit un model pentru arhitectura absolutismului.

5. Ce sunt **ateii**?

Persoane care nu cred în niciun Dumnezeu, deoarece ei consideră că este imposibilă existența uneia sau mai multor divinități.

6. Ce înseamnă termenul englezesc **briefing**?

Indicații concise sau prezentarea situației firmei. Briefing poate însemna și o scurtă discuție de informare între o agenție de publicitate și clienții ei.

7. De ce execută albinele **dansul din codiță**?

Pentru a comunica între ele. Dacă o albină a descoperit o sursă de hrană situată la o depărtare de până la 80 de metri de stup, ea execută în stup mișcări circulare (dansul în cerc). Dacă sursa de hrană se află mai departe, albina zboară în formă de opt, iar la mijlocul drumului mișcă din partea posterioară a corpului. Durata și numărul dansurilor indică distanța exactă, iar unghiul axei mediane față de soare indică direcția în care se află hrana. Celelalte albine arată că au înțeles mesajul luând parte la dans.

8. Unde se află **orașul interzis** și de ce se numește așa?

„Orașul interzis” este Beijingul de astăzi (Peking). El reprezintă nucleul „orașului imperial” și, începând cu Kublai-han, a adăpostit palatul împăraților chinezi. Intrarea pe domeniul înconjurat de un șanț cu apă lat de 50 m și de un zid înalt de peste 10 m a fost interzisă timp de 500 de ani, sub amenințarea pedepsei cu moartea.

9. Care sunt **principalele drepturi ale omului**?

În primul rând dreptul la libertate, care este obținut prin naștere și inalienabil; apoi dreptul la egalitate, la integritate corporală, libertatea de opinie și de credință, precum și dreptul la împotrivire în cazul încălcării acestor drepturi.

10. Ce specii de animale au **ochi cu fațete**?

Racii și insectele. Ochii cu fațete se mai numesc și ochi compuși. Ei sunt compuși din sute și mii de ochi simpli.

Becheru Liviu și Dima Alexandru,
clasa a XII-a C

Elefanții uită, dar nu sunt proști! Elefanții au cel mai mare creier ...față de orice alt mamifer care a trăit vreodată! Acesta depășește de cele mai multe ori 5 kg. La fel ca și în cazul oamenilor, inteligența este greu de cuantificat, dar în medie, elefantul are o inteligență emoțională cu un coeficient de peste 1,88.

Originea cifrelor arabe

Matematica este o limbă străină. De multe ori elevii și nu numai ei, întâmpină dificultăți în descifrarea unui text scris în "limba matematică".

Odată inițiat, te poți mândri că ești cunoscător al limbajului universal și poti comunica....bineînțele pe teme specifice acestei științe, cu oricine, în orice colț al Terrei și cine știe poate al Universului. Dar cine se face "vinovat" pentru acest limbaj?

Să luăm, de exemplu, cifrele arabe 0,1,2,3,4,5,6,7,8,9. Folosite astăzi în întreaga lume, pentru scrierea numerelor, ele au provenit, inițial, nu din Arabia, așa cum sugerează denumirea, ci se pare că din India. Cu 3000 de ani î.Hr., locuitorii din Valea Indului foloseau un sistem zecimal bazat pe aceste cifre. În Europa ele au ajuns abia în secolul al IX-lea d.Hr., prin intermediul scrierilor arabe și al musulmanilor care au ocupat Spania, de unde probabil și denumirea lor. Au prins tot mai mult teren odată cu inventarea tiparului, în secolul al XV-lea. Originea cuvântului "cifră" trebuie căutată în cuvântul arab "sifr", care înseamnă "zero", contaminat cu latinescul "cifra". "Sifr" este, la rândul lui, un calc lingvistic (o copiere a unui cuvânt dintr-o altă limbă, păstrându-i-se structura și traducându-se elementele componente) după cuvântul sanscrit "sunya" ("zero"). "Zero" este invenția cea mai importantă a sistemului de cifre arab. În India, unde era notat cu un punct, un cerc sau un oval, avea o valoare sacra. Cuvântul "sifr" a ajuns, în timp, să desemneze totalitatea cifrelor. Deși simbolul "zero" este atribuit arabilor, se pare că și mayașii îl foloseau, chiar cu o sută de ani mai devreme, dar fără a avea șansa de a îl răspândi în întreaga lume.

Așa cum le cunoaștem astăzi, cifrele arabe au fost descrise de un savant matematician, astronom, geograf persan, Al Khawarizmi, din secolul al IX-lea, ale cărui opere, scrise în limba arabă, au facilitat introducerea algebrei în cultura europeană. Cum ajunge Al Khawarizmi să se ocupe cu atenție de cultura indiană, inclusiv de matematică? Se spune că, pe la începutul secolului al IX-lea, califul Bagdadului, Al Mansour, impresionat de vizita și de cunoștințele unui astronom indian, a cerut să se traducă în arabă "tablele" de astronomie indiene. Urmașul său, califul Al Mamun a fondat "Casa Înțelepciunii", o bibliotecă uriașă, unde savanții puteau să lucreze în voie, fără nicio grijă legată de constrângerile materiale, deoarece aveau totul la dispoziție.

Utilizarea cifrelor arabe, în Europa medievală, a întâmpinat opoziția obscuranțiștilor, din Florența și apoi în toată Italia, care au interzis negustorilor să folosească cifrele arabe în contracte sau în alte documente oficiale, considerându-se că sunt de ajuns abacul și cifrele romane. Renașterea, care a încurajat dezvoltarea excepțională a comerțului și a științelor, a impus definitiv folosirea cifrelor arabe, în secolul al XV-lea.

Cifrele "arabe" folosite, în prezent, în majoritatea țărilor, nu sunt identice cu cele utilizate în unele țări arabe. Grafia europeană a fost inventată, probabil, în Maghreb, regiunea din nordul Africii, sau în Andaluzia, sudul Spaniei, unde au poposit, cu multe secole în urmă, maurii.

Alte surse spun că, deși arabii au popularizat aceste numere, ele au fost inițial folosite de comercianții fenicieni, cu mult înainte, pentru a-și ține socotelile schimburilor lor comerciale.

Dar care este logica din spate scrierii lor? De ce 1 este "unu", .. de ce 2 este "doi"?
Totul se poate explica prin numărul de unghiuri!
Scriind cifrele în vechea lor formă, cea inițială, vei înțelege imediat!

1 are un singur unghi.

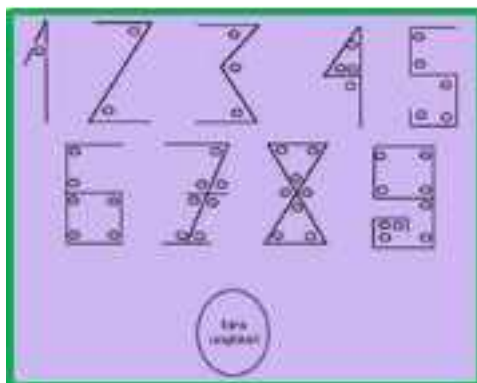
2 are două unghiuri.

3 are trei unghiuri.

Școala...altfel

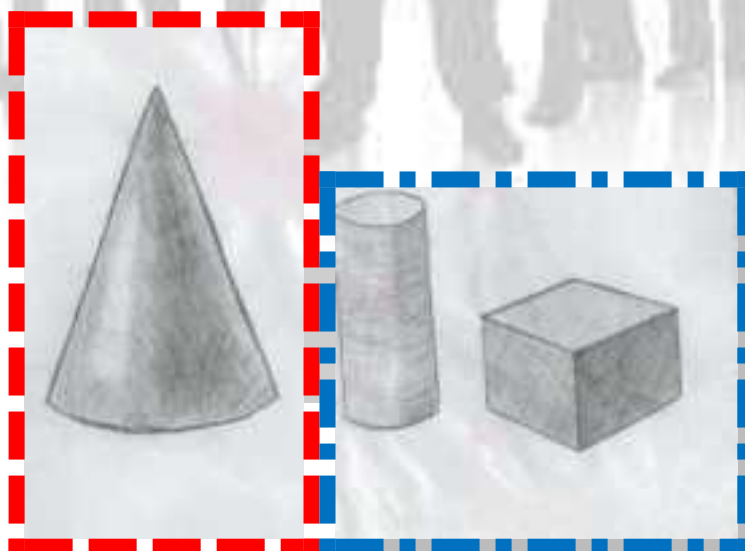
etc...

iar 0 are zero unghiuri!"

Așadar, este meritul arabilor de a fi impus cifrele “arabe”, mediind între India și Europa, fără de care cine știe cum ar fi progresat știința și tehnica și cine știe cum am fi scris noi în ”limba matematică”.

prof. Jinga Emilia

Desen de Preda Valentin, clasa a IX – a A

Culegere de probleme ... ale elevilor

Vă rog să mă scuzați, am întârziat pentru că

- nu m-am trezit.
- nu a oprit microbuzul.
- am fost să-mi iau mâncare.

Nu am venit la școală ieri pentru că

- am stat cu sora mea că a avut pojar.
- mi-a murit bunicul... (a treia oară).
- s-a căsătorit fratele meu (în postul Paștelui).

Nu am putut să îmi fac tema

- pentru că nu am fost la școală și nu am știut ce am de făcut. Am întrebat colegul, dar avea

caietul la colega, care l-a uitat acasă la

- am luat alt caiet. Dacă vreți mă duc să îl iau de acasă pe cel bun.
- Am fost răpit de extraterestrii și mi-au luat tema ca mostră de caligrafie omenească.

Culese de Stoicescu Cornel,
clasa a XII – a A

Jocuri educaționale

Aspectul ludic este caracteristic celei mai fragede vârste - copilăriei, regăsindu-se apoi la toate celelalte vârste. Jocul oferă copilului posibilitatea de a-și a crea propria lume, de a păși pe un tărâm fascinant al existenței, văzut prin propriul spectru de nuanțe și culori.

La vârsta adolescenței, jocul prinde noi forme și conotații, păstrând ceea ce este esențial: bucuria, plăcerea și mirajul în fața unei lumi nedescoperite încă, în fața unei provocări ce poate deschide noi orizonturi. Fie că se desfășoară în cadrul unui grup, fie individual, jocul poate fi o provocare

plăcută de acumulare de cunoștințe într-o limbă străină.

Iată câteva sugestii de jocuri de cărți pentru îmbogățirea vocabularului care pot fi confectionate de orice jucător interesat în studiul limbii engleze.

Jocuri de potrivire

Materiale necesare: un set de carduri cu imagini și un set de carduri cu cuvintele corespundente. Scopul este de a potrivi fiecare imagine cu cuvântul corespunzător.

Regula jocului: cardurile cu imagini se amestecă și se împart în mod egal fiecărui jucător, iar setul de carduri cu imagini se plasează la mijloc. Apoi, pe

rând, fiecare ia un card și dacă se potrivește cu o imagine pe care o are, formează o pereche pe care o pune cu fața în jos lângă el. Dacă nu se potrivește, mai așteaptă până îi vine rândul. Cel care va avea cele mai multe perechi la sfârșit este câștigătorul.

Ca variantă, se pot forma perechi de cărți cu sinonime sau definiții ale cuvintelor în loc de imagini. Pentru jucătorii avansați la limba engleză se pot corela verbe cu prepoziții și contextul potrivit.

Jocuri de cărți

Materiale necesare: un set cărți cu anumite categorii de cuvinte cum ar fi adjective care descriu trăsături de caracter. Scopul jocului este alcătuirea unei serii de sinonime. Fiecare jucător ia câte un card și încercă să spună cât mai multe cuvinte apropiate de sensul acestuia. Pentru fiecare cuvânt corect primește câte un cuvânt. Dacă un participant nu știe nici un cuvânt va spune „pass”, iar ceilalți vor avea șansa de a spune pe rând câte un cuvânt și a obține puncte în plus.

Ca variantă pentru avansați, cărțile conțin câte un citat celebru. Fiecare jucător trage câte o carte și încearcă să aducă argumente pentru a susține acel citat. Pentru fiecare argument se oferă un punct.

Ordonarea cuvintelor

Materiale necesare: seturi de carduri colorate. Fiecare set de o anumită culoare se pune într-un plic și fiecare card conține cuvinte care urmează să fie puse în ordine pentru a forma o propoziție. Se poate juca atât individual, cât și pe echipe. Echipa sau persoana care aranjează cuvintele corect și cel mai repede, câștigă.

Joc fonetic

„Tongue twister” este un exercițiu fonetic foarte amuzant prin repetarea unui

sunet în fiecare cuvânt al propoziției, ceea ce duce uneori la încurcarea limbii. Scopul este pronunțarea corectă și din ce mai repede. Putem forma carduri cu următoarele propoziții:

*She sells sea shells on the sea shore.
A proper copper coffee*

Around the rugged rocks the ragged rascal

Red lorry, yellow lorry, red lorry, yellow lorry.

*A big black bug bit a big black bear.
Peter Piper picked a peck of pickled peppers, Where's the peck of pickled peppers Peter Piper picked?*

Fiecare jucător ia un card și citește propoziția, urmând ca apoi să o pronunțe de trei ori într-un ritm din ce în ce mai rapid. Dacă reușește, va păstra cardul, iar dacă nu, îl va pune în partea de jos a teancului de pe masă. Jocul continuă cu fiecare jucător până se termină cărțile. Câștigă cel care are cele mai multe carduri.

Ca variantă, jucătorii pot să citească pe rând ceea ce scrie pe cardul lor iar ceilalți să scrie ce au înțeles. Pentru fiecare propoziție corectă primesc câte 4 puncte iar pentru fiecare greșală de ortografie se scade un punct. Câștigă, evident, cel cu punctajul cel mai mare.

Alte jocuri pentru îmbunătățirea vocabularului: diagrame cu familii de cuvinte, elidarea sau adăugarea unor litere pentru a forma cuvinte noi, scrabble, anagrame, acronime, rebusuri.

Am putea concluziona că există foarte multe modalități de a învăța cuvinte noi într-un mod provocator, motivațional și creativ. Mult succes!

Prof. Simona Adriana Butuc

Rază de soare

*Câteodată inimile se adună
două câte două sub copacii
în care sufletele își fac cuiburi.*

*Merg pe stradă, mai fac un pas,
O rază de soare luminează-n oraș,
Umbre aleargă, gândul mi-e glas,
Vârful degetelor părăsesc.*

*Și, când mă întorc din stradă,
Observ clădirile de vis,
Ascult cântecul artistului
Dincolo de stradă.*

Dima Andreea și Dicu Antonia,
clasa a IX-a C

desene de Popescu Denisa și Chițu
Evelina, clasa a XI – a A

Din dragoste pentru dans

Pentru mine dansul trăiește și moare acum. El există numai în momentul prezent. Avem posibilitatea de a schimba descoperit la vârsta de 8 ani, dar în posibilitatea să dansez, dar nu am neașteptat de la profesorul meu, exprimat prin dans ceea ce nu a

Eu, în acea seară, când am 2016 am demonstrat cât de mult am gândeam ce piesă să aleg. Dansam, fie perfect. Emoțiile mă copleșeau exista nimic și nimeni pe scenă descătușarea și rezultatul a fost pe expolzia de mișcare iar mesajul a Dansul are un mesaj. Am vărsat este pasiunea mea de suflet și mijlocul de exprimare a trăirilor mele de adolescent.

lumea. Acest talent l-am acea perioadă nu aveam renunțat. Ajutorul a sosit Florin Bontea, cel care a putut să exprime în cuvinte. concurat la Balul Bobocilor muncit zile întregi. Mă dansam. Sincronul trebuia să și dansul mă chema. Nu mai decât...eu. A venit măsură. Jiuriul a apreciat ajuns unde trebuia. Căci, da. lacrimi de fericire. Dansul

Sabie Ștefania, clasa a IX-a B

Viața adolescenților de astăzi

Se spune că adolescența este cea mai frumoasă vârstă. În adolescență descoperim adevăratele sentimente, trăiri, momente minunate și disperate, crizele de nervi, nesiguranța și așteptăm răspunsuri la întrebări.

Tot la această vârstă căutăm dragostea adevărată dar, în același timp, adolescenții suferă și se închid în ei, fără să spună cuiva ce au pe suflet, nu pentru că nu ar dori, ci pentru că nu are cine să îi asculte. Lipsa de interes a celor din jur pentru rănilor sufletești îi determină să refuze dialogul atunci când sunt presați și...suferă. De aceea, nu ne lăsați singuri! Vrem să avem pe cineva care să ne asculte părerile, emoțiile, trăirile, să ne sprijine, să ne dăruiască sfaturi.

Avem preocupări diverse, unele etichetate ca fiind ciudate, dar a modă. Ascultăm muzică acasă, pe stradă, la școală. Prea multă, prea puțină!? Nu știu. Contează ce muzică ascultăm, ce mesaj primim și ce mesaj transmitem. Stăm cu

orele „pe calculator” sau „pe telefon”. A devenit un fenomen, un viciu care, într-adevăr ne afectează vizibil. Spunem *Nu* mișcării, școlii, cititului, dar ne atrage imaginea, curiozitatea de a vedea ce mai e nou prin „viața mondenă”. Știm că e greșit, dar tentația e mare.

Și totuși viața de adolescent este frumoasă, interesantă, prin sentimentele pe care le dezvoltă în această perioadă de descoperire a sinelui. Fiecare zi este o provocare. Uneori mă copleșește intensitatea derulării evenimentelor. Îmi place să fiu activă, să mă implic alături de colegi și prieteni. Îmi stimulează capacitățile, forța interioară și mă ajută să îi înțeleg pe alții la rândul meu.

Ne place să fim adolescenți luați în seamă de „oamenii mari”. Avem și noi păreri despre ceea ce se întâmplă în jur, despre viața noastră și, peste ceva timp, vom fi și noi MARI.

Sechea Maria Larisa, clasa a X - a A

Prin lumea modei -2017

Odată cu sosirea primăverii și recolorarea naturii, se trezesc și simțurile estetice în materie de modă și trend-uri.

Machiajul și fardurile stălucitoare În acest sezon, aurul, bronzul și argintul nu sunt materiale pentru confecționarea bijuteriilor, ci decorațiuni pentru pleoape. În plus, luciul trebuie să iasă și în afara pleoapei mobile, aceasta completând colțurile ochiului, ajungând până la pomeți. Însă, cel mai interesant, se potrivește acest luciu sub sprâncene. Tipul acesta de machiaj este foarte ușor de realizat și ideal pentru o ieșire de seară, fie la o petrecere, fie la teatru.

Sprâncene nepensate Podiumurile capitalelor de modă

afirmă cu glas tare că nu mai avem nevoie de creion și pensetă pentru sprâncene. O perie specială va servi la aranjarea sprâncenelor, iar rezultatul poate fi fixat cu ajutorul unui gel incolor special. Motivul principal este naturalețea. Păstrați forma naturală (în special dacă aveți sprâncene groase și dese), pieptănându-le în sus.

Linii de tuș infinite Liniile de tuș nu se demodează, însă se schimbă radical. Cele extravagante din ultimele prezentări sunt adevărate opere de artă, machiajul ochilor fiind realizat doar cu un eyeliner negru, uneori cu picături strălucitoare.

Volanele Au revenit în tendințe, de data aceasta pe rochii asimetrice, topurile cu un singur umăr și pe fustele voluminoase.

Pantofii cu toc pătrat Purtați de bunicile noastre, pantofii cu toc blok revin în trend. Poate nu sunt ei cei mai frumoși pantofi, dar cu siguranță sunt cei mai comozi. Sunt perfecți cu fustele A-line dar și cu jeanși drepți.

Ciorapii plasă Kylie Jenner este responsabilă de învierea acestui trend. În 2017, ciorapii plasă se poartă cu fuste sau rochii midi, pantaloni scurți cu talie înaltă sau fuste mini de jeans. Moda pleacă, revine, noi rămânem. Nu uitați să fiți frumoși și la modă!

Țicu Ionela, clasa a XII-a E

Dependența – pericolul adolescenței Dependența ca deficit de cunoaștere

În sens fenomenologic, **dependența** este o conduită fondată pe o poftă repetată și irepresibilă, în ciuda motivației și eforturilor subiectului de a i se sustrage. Subiectul se lasă înfrânt (de exemplu de consumul de tutun, de folosirea unui drog, de participarea la un joc cu miză), în ciuda conștiinței acute că, cel mai adesea, este vorba de un abuz și de pierderea libertății de acțiune. O dependență se manifestă printr-un fenomen de lipsă atunci când ești privat de o trebuință non vitală. Se spune că această dependență devine gravă, dacă sevrajul său antrenează violență și agresivitate. Problemele generate de o dependență pot fi de ordin fizic, psihologic, relațional, familial și social. Degradarea progresivă și

ECOURI LICEENE - nr. 3

continuă a tuturor acestor niveluri face adesea ca reîntoarcerea la o viață liberă să fie din ce în ce mai problematică.

Este bine să studiem consecințele și capcanele dependenței care se manifestă, în fond, acolo unde cunoașterea este deficitară, fie că este vorba de toxicomanie, de joc patologic, de alcoolism sau de tabagism. Toate aceste dependențe sunt rezultatul unei experimentări și cunoașteri rudimentare senzoriale. Lipsită de lumina rațiunii, cunoașterea senzorială rămâne doar o treaptă a cunoașterii, una inferioară – adevăr cunoscut de umanitate dintotdeauna, chiar dacă ar fi să ne raportăm cel puțin numai la povestirile despre orbi și elefant din culturile Asiei și

Africii. Povestea africană, de pildă, în sinteză, povestește cum un grup de orbi, mergând prin pustiu, a auzit un țipăt care le cerea să facă loc trecerii unei caravane și să stea nemișcați spre a nu fi striviți de elefant. Când au auzit despre ce este vorba, orbii au început să se roage de căpetenia caravanei să-i lase și pe ei „să vadă” elefantul deoarece nu văzuseră niciodată un elefant. Li s-a permis orbilor „să vadă” elefantul. Aceștia au pipăit fiecare ce parte a animalului a avut la îndemână după care caravana și-a continuat drumul. Rămăși singuri, orbii au început să se certe, fiecare

descriind animalul conform părții pipăite. Cel care i-a pipăit coada spunea că elefantul este ca o frânghie groasă, cel care i-a pipăit piciorul spunea că elefantul este ca un trunchi de palmier, cel care i-a pipăit burta credea că elefantul este ca un baobab etc., iar povestea spune că orbii se mai ceartă și astăzi.

Așadar, pericolul dependenței poate fi la fel de mare ca un elefant. Dacă nu-l vom supune analizei rațiunii, nu-l putem vedea și riscăm să fim striviți.

Psiholog Marinescu Dana Paula Cristiana

De vorbă cu elevii

Pentru a înțelege mai bine acest fenomen care alterează continuu viața adolescenților am aplicat un chestionar, (pe un număr de 50 de elevi), menit a desluși percepția reală a acestora despre ceea ce înseamnă dependență. Cum poți afla mai bine o situație dacă nu direct de la sursă?

Pentru ei dependența înseamnă nevoia imperioasă de ceva, “fără de care nu pot sta”. Cele mai des întâlnite forme, în opinia lor, sunt: dependența de fumat, de internet, de telefon. Este îmbucurător faptul că nu s-au semnalat predispoziții spre tipuri grave (droguri, alcool, jocuri de noroc), mulți tinzând în schimb spre dependența de mașini și de dulciuri.

Surprinzător sau nu, peste 90 % din elevii chestionați au susținut la unison că factorul principal care determină acest flagel este **anturajul**. Nevoia de atenție și dorința de epatare determină refugiul adolescentului în grupul care i le „oferă”.

Sunt conștienți de consecințele care le afectează viața în mod vizibil: izolare, depresie, dezinteres, boală și de intensitatea luptei pentru a reuși să învingă dependența. Ei cred în ajutorul familiei și în puterea lor de schimbare.

Prof. Derviş Elena

OFERTA EDUCAȚIONALĂ PENTRU ANUL ȘCOLAR 2017-2018:

- **Tehnician în administrație, învățământ de zi – 1 clasă**
- **Tehnician ecolog și protecția calității mediului, învățământ de zi – 1 clasă**
- **Tehnician designer mobilă și amenajări interioare, învățământ de zi – 1 clasă**
- **Teoretic, învățământ seral – 1 clasă**
- **Tehnician designer mobilă și amenajări interioare, învățământ seral – 1 clasă**

Colectivul de redacție

Coordonatori :

- Prof. Derviş Elena
- Prof. Jinga Emilia

Colectivul de redacție:

- Nica Laurențiu, clasa a IX - a C
- Andreescu Raisa, clasa a X - a B
- Becheru Liviu, clasa a XII - a C
- Duculescu Iuliana, clasa a XII – a A

Tehnoredactare:

- Prof. Drăgușin Mihai Dragoș
- Donescu Alexandru, clasa a XII – a A

**LICEUL TEHNOLOGIC FORESTIER
CURTEA DE ARGEȘ**

B-dul Basarabilor, nr. 21

Tel. / Fax: 0248.721540

e-mail: forestierarges@yahoo.com

site: <http://www.forestierarges.licee.edu.ro>

ISSN 2360 – 3933

ISSN-L 2360 – 3933